

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1749** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.149 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. В. В., с адрес в [населено място] срещу Писмо с рег. № РКС24-ЕВ01-39/1/ от 23.01.2024г. на кмета на район „Красно село“ , Столична община /СО/.

С жалбата се твърди, че оспореното писмо е постановено в противоречие с правните норми, при неспазване на установената форма и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Иска се решението да бъде обявено за нищожно или евентуално отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от жалбоподателя и от упълномощен представител. Сочи се, че за разходването на средствата би следвало да съществува строга отчетност, поради което твърдението, че такава информация не съществува е измислена практика. Претендира се присъждане на разноски, включително и за адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата /ЗА/. Представени са списък на разноските и договор за правна защита и съдействие.

Ответникът – кметът на район „Красно село“, Столична община чрез упълномощен представител с писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата като недопустима, неоснователна, необоснована и недоказана. Твърди, че с оспореното писмо не е направен отказ от предоставяне на информация, а заявителят е уведомен, че район „Красно село“ не разполага с търсената информация, че такава не е създавана и съхранявана. Застъпва се

становище, че кметът на район „Красно село“ не е издал акт, с който да е създал, събрал или съхранил търсената от жалбоподателя информация, поради което не може да предостави достъп до такава. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Със заявление рег. № РКС24-ЕВ01-39/22..01.2024г., адресирано до кмета на район „Красно село“, СО, жалбоподателят е поискал предоставяне на достъп до обществена информация, във връзка с публикувана информация от кмета на района на официалната електронна фейсбук страница, както следва:

1. Какъв е общият размер на „откритото финансиране, което не е усвоено за ремонт на спортно игрище, намиращо се на [улица]и за реализирането на какви конкретни ремонтни дейности, по какъв начин и ред, кога и от кого е било предоставено то?
2. Кога, от кого и по какъв начин и ред е било поискано и предоставено споменатото „финансиране за ремонт на спортно игрище, намиращо се на [улица]?
3. Какви са били причините, поради които предоставеното „финансиране за ремонт на спортно игрище, намиращо се на [улица]не е било „усвоено“ и кой носи отговорност за това?
4. Какви конкретни дейности, по какъв начин и ред, кога и с помощта на кого възнамерявате да „реализирате още през пролетта“, ако ви бъде възстановено /“върнато“/ предоставеното, но не усвоено „финансиране за ремонт на спортно игрище, намиращо се на [улица].

Със заявлението е поискана цялата налична информация и незаверени копия на наличните документи по казуса без съдържащите се в нея защитени лични данни.

С Писмо с рег. № РКС24-ЕВ01-39/1/ от 23.01.2024г., кметът на район „Красно село“, СО, на основание чл.33 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ е посочил, че поисканата със заявлението информация не се съхранява от задължения субект в посочения вид, под формата на отговор на така поставените въпроси. Записано е също, че в производство по ЗДОИ не съществува задължение за административния орган да изготвя нова информация, за да отговори на специално поставените въпроси, както и че гражданите не може да налагат на задължените от закона лица да обработват и създават статистическа информация, която законът не изисква последните да събират, обработват и съхраняват, в посочен от заявителя вид.

Оспореното писмо е съобщено на жалбоподателя на 31.01.2024г. /л.74, гръб/. Жалбата е подадена на 01.02.2024г. /л.72/.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта и срещу подлежащ на оспорване административен акт. С писмото реално е отказан достъп до информация, който отказ обуславя правен интерес от оспорването му. В писмото не е посочен срок за обжалване, жалбата е подадена в деня, следващ съобщаването на писмото на жалбоподателя, поради което и предвид разпоредбата на чл.140, ал.1 от АПК следва да се приеме, че е подадена в срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган предвид разпоредбите на чл.3, ал.1

във вр. с чл.38, ал.1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ и чл.28, ал.2 от ЗДОИ.

Спазена е писмената форма, посочени са фактически и правни основания. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В случая е поискан достъп до информация относно финансиране, което не е усвоено за ремонт на спортно игрище. Тази информация е обществена, тъй като дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения по закон субект във връзка с планиране и разходване на обществени средства.

Жалбоподателят твърди, а ответникът не оспорва, че на официалната електронна фейсбук страница на кмета на район „Красно село“, СО е публикувано съобщение за „случилото се през предходната седмица“, представляващо част от по-голяма по обем публична информация: „При подготовка на отчета за 2023г. се откри финансиране, което не е усвоено за ремонт на спортно игрище намиращо се на ул.К. И.. Сумата е поискана от РКС за връщане към района, за да бъде направен този ремонт, защото игрището е в лошо състояние и ще работя в посока реализирането му още през пролетта“. От цитираното съобщение се извежда информация, че в район „Красно село“ е налична/съхранена информация за финансиране на ремонт на спортно игрище, средствата, за който ремонт не са усвоени. Следователно задълженият субект разполага с данни относно поисканата информация с т.1 от заявлението на жалбоподателя. Предвид твърдението, че кметът ще работи за реализирането на проекта още през пролетта следва извод, че е налице и информация по т.4 от заявлението. Информацията, достъп до която е поискан от жалбоподателя е служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на район Красно село, СО. Информация от обществения сектор е всяка информация, обективизирана върху материален носител, включително съхранена като документ, звукозапис или видеозапис, и събрана или създадена от организация от обществения сектор /чл.2, ал.3 от ЗДОИ/. В заявлението е посочено, че информацията следва да се предостави и под формата на незаверено копие от документи, налични по казуса. Информацията за финансиране на обекта и информацията за реализирането на обекта се обективира в документ, респ. задължения субект разполага и с материален носител на информацията., която може да обобщи в справка.

Търсената информация от жалбоподателя е обществена. Предвид функциите и дейността на район „Красно село“ информацията се създава и/или съхранява. Отказът за предоставянето ѝ противоречи на закона и е основание оспореното решение да се отмени.

Предвид изложеното като противоречащо на материалния закон оспореното решение следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението.

Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Съгласно безпротиворечивата съдебна практика, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазването на предписаната от закона форма, винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона,

следва да се преценяват във всеки конкретен случай, относно това по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган. Основанията за прогласяване на нищожност на административните актове са: липса на компетентност; липса на форма; пълна липса на правно основание; невъзможен предмет; несъществуващ адресат и др. В случая тези основания не са налице, поради което искането за обявяване на оспореното решение за нищожно е неоснователно.

При този изход на спора основателна е претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение. По делото са представени пълномощно за процесуално представителство на жалбоподателя от адв. К., договор за правна защита и съдействие и списък на разноските. Направено е искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.1, т.3 от ЗА в размер на 1000,00 лв. За предоставена правна помощ по реда на чл.38, ал.1 от ЗА съдът определя адвокатското възнаграждение съобразно предвиденото в Наредба № 1 от 9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа. За конкретния случай съгласно чл.8, ал.3 от Наредбата е предвиден минимален размер от 1000,00 лв.. Ответникът е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на делото и предвид Решението по дело С-438/22г. на СЕС на упълномощения адвокат следва да се присъди адвокатско възнаграждение в минимално предвидения размер от 1000,00 лв.. Искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за внесена държавна такса в размер на 10,00 лв. е неоснователно, тъй като Н.В. е освободен от заплащане на държавна такса и не е внесъл такава.

Искането за разноски на ответника е неоснователно. Столична община следва да заплати в полза на Административен съд – София град сумата 5,11 евро, представляваща държавна такса за образуване на дело, от заплащането на която жалбоподателят е освободен.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Писмо с рег. № РКС24-ЕВ01-39/1/ от 23.01.2024г. на кмета на район „Красно село“, Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „Красно село“, Столична община със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, посочени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. Л. Р. К., с л. №[ЕГН] сумата 511,29 евро /1000,00 лв./, адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Столична община, на основание чл.76, ал.6 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК да заплати в полза на Административен съд – София град сумата 5,11 евро /10,00 лв./ държавна такса.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: